

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۹/۰۶/۱۱

پوهندوی آصف بهاند

«روکیه! رشاد صاحب بحر دی، بحر...»

(د استاد جلال الدین خان کونړي مړینه)

د کابل پوهنتون ادبیاتو پوهنځي پښتو څانګې پخوانی استاد پوهنوال جلال الدین خان کونړی د ور پېښې ناروغی له امله وفات شوی دی. د استاد مړینې داسې ودرولم لکه د استاد بایزید اخک او استاد حبیب الله جاج پښتونزوی مړینو. د اخک صاحب پر مړینې مې دلته په اروپا کې یو څو تودې اوبنګې تر سترګو تویې شوي، یو څو ساره آهونه مې تر خولې ووتل او د خدای دربار ته مخ پورته ولاړل، د استاد حبیب الله جاج پښتونزوی د مړینې په ورځ تیار په کابل کې وم، ورغلم او د کابل عیدګاه جومات په لوی میداني کې مې لومړی غلي، غلي په زړه کې ژړل، خو کله یې چې تابوت ته ودرېدم، داسې مې وانګیرله چې استاد مړ پروت نه، بلکې په ټولګې کې راته ولاړ دی او بیا په خپل خاص ستایل او یوې ځانګړې شوخي ژبې سره غږېږي. زما پر مخ د اوبنګو د لښکر وار نه کېده.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

او اوس دا دی بیا له زرگونو کیلو مترونو لري واټن نه د استاد جلال الدین خان کونړی مری ته ناست یم، اوبنګی، آهونه او اسویلي وار نه راکوي.

د ۱۳۵۵ ام کال د حمل له دویمې، بیا د شپيتمې لسيزې تر نیمایي پورې چې دی نور مهاجر شو؛ ټولې علمي خاطرې، لکچرونه، خندا، جدیت، مهربانۍ، آرامتیا او ځانګړي حرکات یې زما د سترګو په آینه کې، لکه برېښنا هره شیبه پرک وهي تېرېږي او ځي راځي.

استاد جلال الدین خان کونړی وروسته تر علامه رشاده د ادبي فنونو یو برحقه استاد و او په دې برخه کې یې ګڼ شمیر مقالې او علمي آثار لیکلي دي.

د درسونو د تشریح کولو په وخت کې به یې د ډېرو علمي مسایلو حواله پر علامه بابا (رشاد صاحب) باندې ورکوله او دا جمله یې تل پر ژبه جاري وه:

«روکيه! رشاد صاحب بحر دی، بحر...»

او ده خپله هم د رشاد صاحب د علومو له بحر نه ډېرې لپې ډکې کړې وې او د هغو په رڼا کې یې چې کله د شعر پر وزن او جوړښت باندې خبرې کولې، ډېرې دقیقې او علمي به وې، د شعر شکلي جوړښت به یې داسې راسپړه او شرحه کاوه، لکه یو طبیب چې د انسان د وجود جوړښت شرحه کوي. د شعر په قافیه کې به یې سټه او چټه قافیه د شاه بیتونو په راوړلو سره داسې توزیح کوله چې ټک او پتری به د زده کونکو په ذهن کې ځای پر ځای کیدله، د قافيي حرکات (رديف او روي) به یې په ځانګړو مثالونو سره د شاگردانو له پاره واضح کول او...

له بده شامته چې د استاد جلال الدین خان کونړی بیوګرافي د څو لسيزو په لړ کې، په لیکل شوو تذکرو:

- د بېنوا صاحب اوسني لیکوال،

- د ټکور صاحب دا لیکوال او دا څېرې،

کې نه ده ثبت شوي، خوځومره چې ما ته، د ده د یو شاګرد او همکار په صفت، د ده بیوګرافي مالومه ده، په لنډ ډول به یې ولیکم:

د استاد پوهنوال جلال الدین کونړي د پلار نوم غلام سرور و او د کونړ ولایت د خاص کونړ په ولسوالۍ کې تقریباً نوي (۹۰) کاله پخوا زیږېدلی و. لومړنۍ زده کړې یې د کلي په جومات کې پیل کړې او بیا د خاص کونړ له لېسې څخه فارغ شو.

رسمي دنده یې په ۱۳۳۲ کې د رحمان بابا په لېسه کې د ښوونکي په توګه پیل کړه. د همدې دندې په سلسله کې په ۱۳۳۸ کال کې د پکتیا ولایت د پوهنې ریاست مرستیال هم شو. خو په ۱۳۴۲ کې وتوانېده چې په کابل پوهنتون کې خپلې لوړې زدکړې پیل کړي. د لیسانس دیپلوم له ترلاسه کولو وروسته د همدې پوهنځي د علمي کدر غړی شو او تقریباً پنځه دیرش کاله یې د استادې دنده په خورا حوصلي سره ترسره کړه. میدیا داسې وايي چې استاد پوهنوال جلال الدین کونړي د ۲۰۱۹ کال د جون پر نهمه (۹) په پېښور کې وفات شوی دی.

د ۱۳۵۵ ام کال پسرلی و او زما (آصف بهاند) د لیسانس دورې د زدکړو د پیل لومړۍ ورځ وه چې ما استاد جلال الدین خان کونړي د لومړي ځل له پاره ولید. زما ښه په یاد دي چې علامه عبدالشکور رشاد مور ته د ادبي فنون او وزنپوهنې د مضامینو تدریس کاوه، استاد جلال الدین خان کونړی او نصرالله خان ګرندی به له علامه بابا سره د اسیستانت په توګه ټولګي ته راتلل؛ خو وروسته بیا په څو سمسټرونو کې جلال الدین خان کونړي د ادبي فنونو د تدریس تر څنګه، د نورو مضامینو د تدریس له پاره هم زما استاد پاتې شوی دی.

څو پرلپسې کلونه د کابل پوهنتون د ادبیاتو پوهنځي د پښتو څانګې مشر پاتې شوی دی او په مدبرانه ډول او پراخه حوصلي سره یې د پښتو څانګې مشري کړېده.

استاد جلال الدین د نوي نسل د روزلو په سلسله کې د یوې ډېرې حیثیت درلود او د خپل تدریس په موده کې یې ډېرې نورې ډېرې هم بلې کړې چې اوس یې رڼايي د افغانستان په هر ګوټ کې، په ډېرو ښوونځیو کې خپرېږي او د همدې ډیوو په رڼا کې نوي نسلونه روزل کېږي.

د پوهنوال استاد جلال الدين خان کونړي مړينې د ده کورنۍ، علمي فرهنگي کړۍ او په تېره د ده دوستان او شاگردان خواشيني کړېدې. په ميديا کې د ځينو غمجنو د ويرونو او خواشينو پر پيامونو ورپېښ شوم، د څو تنو شاگردانو د پيامونو لنډيز يې را اخلم.

استاد بريالي باجوړي داسې ليکلي دي:

«په ډيرې خواشيني سره خبر شوم چې د کابل پوهنتون د ادبياتو پوهنځي پښتو څانگي استاد پوهنوال جلال الدين کونړي هم په ابدې سفر ولاړ. استاد جلال الدين خپل ټول عمر د معارف او پوهنتون د ځوان نسل په روزنه کې تير کړ. ډير کلونه د پښتو څانگي مشر او د ادبي فنونو د مضمون استاد و. استاد په دغه برخه کې ډيرې ارزښتمنې څيړنې وکړې. استاد د نيکو ځويونو خاوند او ډير صميمي شخصيت و. تل به يې خوله له خدا ډکه او يو مينه ناک انسان. خواخوږي او د نورو سره يې مرسته د شخصيت عمده برخه وه. خداي دي بهتره جنتونه ورکړي. کورني او دوستانو ته يې صبر او حوصله غواړم.»

استاد لال پاچا آزمون خپله خواشيني داسې څرگنده کړېده:

«نن سهار په خره د خپل منلي استاد جلال الدين خان کونړي چې په خوره ژبه يې راته فنون بنودل له ناڅاپي مړينې خبر شوم. د زيارخان ياد پر ليک مي سترگې ولگېدې چې د دغه منلي استاد د مړينې په باب يې ليکلی و. استاده! الله دي درباندي ورحميري. استاد مي د ليسانس دوري يو خور ژبي خوش اخلاقه او د ښه فصاحت او بلاغت خاوند استاد و. تل يې هڅولم. د نظم تخنيکي اړخونه يې را زده کړل. د بيان او قافيې خواره يې راکړل. زه به يې ياد تل په بنو گرځوم. افسوس چې رانه لري د پيښور پر ديار اوسېده او ما يې هيڅ خدمت ونه شو کولی. همدا ارمان پر زړه پاتې شو چې کاش ما يې خدمت کړی وای. اوس د ليکلو توان نه لرم که ژوند باقي و د استاد خاطرې او هڅې به د سره شريکي کړم. استاد ته جنتونه او کورنۍ ته يې د زړه صبر او تسليت غواړم.»

محمد صفر خوارپکښ يې هم شاگرد و او هم يې شخصي دوست، خوارپکښ هم د استاد پر مړينه خپله خواشيني څرگنده کړېده، په دې ډول:

«د انسانيت ، بي ريا مينې ، سريټوب او پښتونولي سپېڅلي څلي، د کابل پوهنتون د ادبياتو او بشري علومو پوهنځي استاد جلال الدين خان کونړي له دې فاني نړۍ سترگې پټې کړې. اروا يې ښاده او جنتونه يې نصيب شه.»

د استاد جلال الدين خان مړينه د هيواد په علمي ډگر او په زياته کچه په پښتو ادب کې ستره تشه رامنځ ته کړه. استاد د بدني توان تر وروستي حده د ادب په پياوړتيا کې د ستاينې وړ ونډه اخيستي ده. اروښاد جلال الدين خان کونړي مي د استاد ترڅنگ ډېر د حساب وړ او زړه خوري دوست هم و. له استاد سره په لومړۍ ناسته کې انسان دده ښېگڼې او غوره انساني ځانگړنې محسوسولې شوې. ما ته يې په ملگرتيا کې تل لکه د مشر ورور مينه راکړې ده ، په مړينه يې سخت ودرېدم او غمپرېم خو انسان د مرگ مخه نه شي نيولې له لاچارۍ يې روح ته په دعا بسنه کوم . لاس لپه کوم او له لايزال څښتن ورته د مغفرت غوښتنه کوم.

له پتمن کهول ، کامران جان او کستير جان سره يوځای د غم په تغر کېم او دځان په شمول ټولي درني کورنۍ او دوستانو ته يې د جميل صبر او ددغه غم دزغم هيله لرم.»

او په پای کې بايد ووايم چې:

استاد جلال الدين کونړي د هيواد پر هر بچي ځکه حق لري چې د خپل عمر ډېره برخه يې د وطن د ښوونکو په روزلو باندې تېره کړېده، د هيواد په هر گوټ کې د ده شاگردان د ښوونکو په توگه د هيواد د نوي نسل په روزلو لگيا دي، ډېر لږ ښونځي به وي چې د ده له خوا روزل شوي ښونکي په کې په دننه بوخت نه وي.

د استاد جلال الدين نه شتون، د افغانستان علمي کورنۍ ته، په تيره پوهنتوني علمي کورنۍ ته يوه تشه گڼل کېږي چې تر ډېرو به ډکه نه شي.

استاد جلال الدين کونړي عالم او حقداره شخصيت و،

خداي دي ورباندې ورحمېږي.